

PEDERSBORG-BROMME
EN DEL AF FOLKEKIRKEN

Mariæ bebudelsesdag

(eller den dag, hvor Maria får at vide, at hun skal være mor til Jesus)

Søndagshilsen fra Pedersborg og Bromme kirker

Thi intet er umuligt for Gud

Da Elisabeth var i sjette måned, blev englen Gabriel sendt fra Gud til en by i Galilæa, der hedder Nazaret, til en jomfru, der var forlovet med en mand, som hed Josef og var af Davids hus. Jomfruens navn var Maria. Og englen kom ind til hende og hilste hende med ordene: »Herren er med dig, du benådede!« Hun blev forfærdet over de ord og spurgte sig selv, hvad denne hilsen skulle betyde. Da sagde englen til hende: »Frygt ikke, Maria! For du har fundet nåde for Gud. Se, du skal blive med barn og føde en søn, og du skal give ham navnet Jesus. Han skal blive stor og kaldes den Højstes søn, og Gud Herren skal give ham hans fader Davids trone; han skal være konge over Jakobs hus til evig tid, og der skal ikke være ende på hans rige.« Maria sagde til englen: »Hvordan skal det gå til? Jeg har jo aldrig været sammen med en mand.« Englen svarede hende: »Helligånden skal komme over dig, og den Højstes kraft skal overskygge dig. Derfor skal det barn, der bliver født, også kaldes helligt, Guds søn. Også din slægtning Elisabeth har undfanget en søn, nu i sin alderdom. Hun, om hvem man siger, at hun er ufrugtbar, er i sjette måned; thi intet er umuligt for Gud.« Da sagde Maria: »Se, jeg er Herrens tjenerinde. Lad det ske mig efter dit ord!« Så forlod englen hende.

Læsning fra Lukasevangeliet kapitel 1 vers 26-38

Skal man tro på jomfrufødsel?

Helligånden skulle komme over Maria, og hun skulle føde Guds søn. Det er jomfrufødslen, Lukas her skriver om. Skal man tro på jomfrufødslen for at kalde sig kristen?

I oldkirken dengang det mundtlige evangelium blev til bøger, og dengang man baksede med at formulere trossætningerne, f.eks. "undfanget ved Helligånden", blev jomfrufødslen ikke opfattet som et argument for Jesu guddommelighed. I jomfrufødslen hørte man derimod Det den forbløffende tanke, at Guds søn var menneske! Tidens åndelige tænkning fandt det afskyeligt, at Jesus, Guds søn måtte gennem et moderskød med blod og snavs. I alle religioner var Gud den fjerne utilnærmelige. De kristnes påstand om at Gud i den grad var blevet menneske, at han var bange, skreg i smerte og altså kom til verden gennem en kvindekrop, var en voldsom udfordring for samtiden. Dengang var det svært at tro, at den unge pige fra Nazaret kunne være mor til Guds søn.

Nu er det åndelige klima anderledes. Man kan sige, at kirken har haft så meget succes med forkyndelsen af Guds nærhed, at Jesus er blevet vores kammerat. Jesu menneskelighed er blevet det selvfølgelige, og kirken udfordrer nu med sin tale om, at Jesus er Gud. Svaret på spørgsmålet om, hvordan Jesus er blevet avlet, understreger ikke længere hans menneskelighed men hans guddommelighed. For nogle kristne ville en opgivelse af jomfrufødslen være første skridt på vejen til at opgive troen på Jesus som Guds søn. De siger undfanget ved Helligånden som en bekendelse af, at Jesus ikke er et almindeligt ualmindeligt menneske. Og hvordan skulle vi ellers sætte ord på, at Jesus på én gang er Gud og menneske? Man kan sige, at det er et lille skridt at tage jomfrufødslen med, når man med menneskelig indsigt skal forstå det der med sand Gud og sandt menneske.

Fornuften siger os, at der skal medvirke en mand ved befrugtningen. Men så vidt jeg har forstået teknikken med kloning, så fødes der jo netop levende væsener uden et handyr medvirken. Er vores tid så optaget af menneskets fantastiske indsigt, at vi kan høre om kloning, men ikke tro, at skaberen og oprejseren kan få livet til at gro i en kvindes skød?